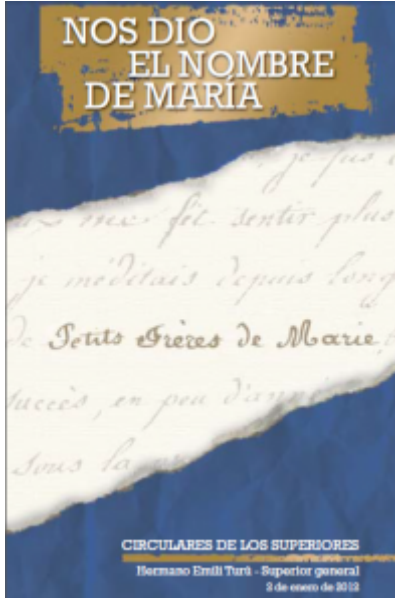

Petit tresor evangèlic d'un català a Roma

Dc, 23/05/2012 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

Llegeixo amb retard, però amb gran plaer, l'última circular del Superior General dels Maristes – el català Emili Turú, resident a la casa mare romana d'aquest Institut religiós. Es tracta d'un libret en el qual, a partir del nom de Maria, del qual deriva l'apel·latiu de la congregació, el germà Turú reflexiona sobre el present i el futur de la institució que presideix. Però no és un text per a experts, ni tampoc de lectura exclusiva marista, al contrari. És un petit tresor evangèlic.

De ben entrada, ja les primeres reflexions del document es poden extrapolar al context eclesial actual: fragilitat, davallada, irrellevància. A partir d'aquí, Turú convida a “obrir-se a allò inesperat” : també la mort forma part de la vida. I indica un model de referència, Maria. La crida del Superior General dels Maristes a donar més relleu al “rostre marià” de l'Església podríem aplicar-la també a la vida de cada cristià, conegui o no el carisma de Champagnat.

Des del començament fins al final es tracta d'una profunda reflexió que convida a la meditació. El text inclou sovint cites i fragments tant del magisteri com de pensadors creients i no creients.

Humilitat, autoanàlisi, empena, força, renovació, il·lusió... tot això traspua el llibret “Ens va donar el nom de Maria” del germà Emili Turú, que us convido a llegir sencer i que podeu descarregar [aquí](#).